

Abonamentele

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Ianuarie v. 1887

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foii.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarhie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Amweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pre lungă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului
„Tribuna“.

Sibiu, 5 Ianuarie st. v.

Guvernamentalii din Cluj ear' pun la ordinea dălei cestiunea, asupra căreia n'ar trebui să mai încapă nici o discuțiune.

De când există statul ungar a fost totdeauna, ceea-ce este și astăzi, un stat poliglot, constituit din mai multe elemente etnicesce deosebite între ele, care împreună constituiesc o singură națiune politică. Cel mai puternic din aceste elemente constitutive ale statului ungar e și astăzi, precum a fost totdeauna, cel maghiar, nici odată însă acest element nu a fost, precum nu e nici astăzi, destul de puternic, pentru-ca el singur se poată susține statul, și de aceea totdeauna el a trebuit să recunoască caracterul poliglot al patriei comune și să le facă celorlalte elemente concesiuni.

Cu toate aceste în coloanele unui diar din Cluj se emite principiul „că vre-o monarhie oare-care exclusiv numai ca stat național se poate închipui“.

Eară Clujul se află în regatul ungar, care există de o mie de ani, nu ca stat național, ba chiar în Ardeal, unde veacuri de-a rândul au existat trei națiuni domnitoare și una stăpânită.

Dacă este adevărat ceea-ce dăce guvernamentalul din Cluj, atunci monarhia austro-ungară trebuie să se discompună cât mai curând în deosebite state naționale, ear' regatul ungar îndeosebi ori va deveni un stat național, ori se va discompune și el în deosebite stătuțe, pe care cea dintâi sguđuire socială le va șterge de pe fața pământului.

Guvernamentalul din Cluj ne aduce drept argument pentru susținerea tesei ce emite imperul roman. Noi mai punem alătura cu acesta și imperul lui Alexandru Machedon, pe al lui Carol-cel-Mare și mai ales imperul otoman.

Alexandru Machedon cu puțină oaste s'a făcut stăpân pe o mulțime de popoare, pe care le-a împreunat într'un mare imper. A murit însă Alexandru și imperul s'a desființat, pentru-că nu era nimeni, ca să susțină stăpânirea întemeiată de dînsul.

Tot astfel după moartea lui Carol-cel-Mare urmează tractatul dela Verdun și în cele din urmă desființarea imperului.

Tot astfel și cu Roma. E ridicol să-i punem pe Români alătura cu Romanii. Dar' nici că-i punem: le place lor înșile să se pună. Romanii, fără îndoială cel mai vinjos popor arian, s'au făcut stăpâni pe o mare parte din lume și timp de mai multe sute de ani s'au susținut în această stăpânire, timp de mai multe sute de ani exploatează mulțimea de popoare, preste două sute de milioane de oameni, — eară Maghiarii timp de o mie de ani se susțin numai răzîmându-se de alții. Cu toate aceste pere și imperul roman atunci, când Romanii ei înșiși nu mai pot să-l susțină.

În sfîrșit, Turcii se ivesc ca un viscol în istoria omenirii, întră furtunoși în Europa, se fac stăpâni pe țeri și pe popoare și întemeiază monarhia otomană, care e fără îndoială un stat națio-

nal. Numai însă câtă vreme Turcii ei singuri pot să susțină acest stat. În ziua luptei dela Zenta, în care prințul Eugen de Savoia înfrânge puterea otomană, li se impune mereu Turcilor alternativa: ori sacrificăm caracterul exclusiv turcesc al imperului, angagiînd și pe alte popoare din el să-l susțină alătura cu noi, ori mai curînd sau mai târziu statul întemeiat de noi se discompune.

„Mai bine să peară împărăția aceasta, — au dîs ei, — decât ca să înceteze a fi exclusiv turcească.“

A și perit și pere înainte, ceea-ce nu s'ar fi întemplat, dacă Turcii erau mai mult ca nisce războinici valoroși, adevă totodată și oameni prevădători.

Ear' concetățenii nostri maghiari ne vor da voie să le spunem, că poporul maghiar n'a fost nici pe departe ceea-ce au fost Turcii, un mare eveniment în istoria omenirii.

Ei și-au susținut aici pe pământul acesta dominațiunea nu prin vre-o superioritate covârșitoare, ci în virtutea compromiselor încheiate cu celelalte popoare pămîntene, și în ziua, când s'a apropiat marele pericol, după înfrîngerea dela Mohács, statul ungar a trebuit să se pună sub ocrotirea Habsburgilor. Și n'ar exista astăzi un stat ungar, dacă nu l'ar fi susținut, nu l'ar fi reconstituit Habsburgii, nu poate să existe acest stat nici astăzi decât ca parte a imperului habsburgic, și desfăcut de acest imper statul ungar ar fi suflat de primul vînt aspru.

Căci pericolul de acum trei sute cincideci de ani n'a încetat nici odată, el există și astăzi, și ceea-ce ne ține la un loc e acest pericol comun.

Dacă Maghiarii se simt destul de tari, ca să înfrunte ei singuri acest pericol și să se stăpânească și pe noi, atunci n'au să mai stee de vorbă nici cu monarhia, nici cu noi: ei fac precum a făcut Alexandru Machedon și Carol-cel-Mare, fac precum au făcut Romanii și Turcii pe când erau puternici.

Câtă vreme însă ei sînt și trebuie să se simță prea slabi, ca să poată înfrunta pericolul cel mare, nu le rămîne decât să

se alipească de monarhie și să ne dee și nouă celorlalți puțința de a lupta alătura cu dînșii.

Noi popoarele adunate sub scepтрul Casei de Austria, sîntem totdeauna gata să ne dăm sîngele și avutul pentru monarhie și pentru regatul ungar ca parte a monarhiei, pentru-că experiența îndelungată a întărit în noi convingerea, că adunați în această monarhie putem să ne susținem față cu toate pericolele comune și să ne desvoltăm fiesce-care individualitatea națională.

Pentru un stat național maghiar n'am da însă nimic, pentru-că un asemenea stat nu numai ar fi prea slab, ca să ne poată ocroti, dar' e totodată și negațiunea existenței noastre naționale.

„Dacă conducătorii naționalităților din Ardeal, — dăce guvernamentalul din Cluj, — ar fi capabili să înțeleagă și să facă și pe alții să înțeleagă principiul, că mintea sănătoasă și relațiunile europene îi croiesc statului ungar neapărata menire de a se consolida în direcțiune națională maghiară, și că statul, câtă vreme e stat, nu poate să între nici într'o direcțiune la învoeală cu ei, ca națiuni, pentru-că asemenea tîrguială ar fi identică cu negocierea asupra caracterului seu de stat, — atunci s'ar rezolva numai decât nodul gordian al luptelor naționale din Ungaria. . .“

Credem și noi, că s'ar rezolva. Alexandru a tăiat cu sabia nodul gordian: să facă și Maghiarii tot astfel, dacă pot. Noi în tot cazul n'avem să le facem serviciul de a ne da silința să convingem pe alții despre un principiu, care e fals și revoluționar, ci vom stărui ca statul ungar să se desvoalte și consolideze ca stat poliglot, precum este și a fost totdeauna.

Dacă vor Maghiarii, ca noi să susținem alătura cu dînșii nu numai monarhia, ci și statul ungar îndeosebi, atunci n'au decât să ne creeze în acest stat o pozițiune, care este mai bună ca aceea, pe care am avut-o ori am pute s'o avem în monarhie și care merită să fie susținută. Nimeni însă nu va îndrăzni să le vorbească Românilor despre susținerea unui stat național maghiar, în care Maghiarii exploatează pe celelalte popoare.

Treaba aceasta Maghiarii s'o facă ei singuri, dacă o pot, și fără de Români, ba

Foia „Tribunei“.

Fiulul oii.

— Poveste dela Rodna-veche. —

(Urmare și fine.)

Oaia cea oacheșă din minutul, când o sudui pșeurarul, — puresse grea.

Nu trecu multă vreme și oaia fătă, dar' nu miel, ci un copilaș frumos ca o rujiță și grăsuț ca un turduluc, și numai decât prinse a umbla după oaie ca un miel. Apoi se duse oaia la un izvor și-l scaldă și-l boteză, punîndu-i numele: Fiulul oii. —

Și creștea Fiulul oii într'o zi ca 'n două, în două ca 'n nouă, în nouă ca 'n nouăzeci și nouă, și când era de un an, era un voinic, de-ți era mai mare dragul de el.

Umbînd el prin cei munți cu oaia după el, află sub un fag trei arme: o sabie, o coardă și un paloș. Și era scris pe paloș, că cine va găsi aceste arme, voinic va fi.

El luă armele și se duse prin pădure să afle o poiană, unde să-și facă casă.

El a și aflat o poiană foarte frumoasă.

Acum prinse a căuta lemne oable de casă, dar' nu află, că toate lemnele erau strîmbe.

— Oare ce se fie asta? — dîse el, — cum e de pe aici lemnele toate sînt strîmbe? Ia să mai caut.

Și merse și merse prin cea secreată de pădure, până-ce nu află un om cât un deal de mare, care nu făcea alta, decât strîmba toate lemnele, le prindea de vîrf și le pleca la pămînt; fagii și brazii cei mai obli și mai groși îi strîmba de-ți făcea gînj. Acesta era adevă Strîmbă-lemne.

— Hm! — își dîse Fiulul oii, — hm! nu ai tu alta de lucru, numai să strîmbi lemnele?

Strîmbă-lemne îi răspunse:

— Ce strîmb lemnele? Pe Fiulul oii să vezi tu cum l-aș strîmba! —

Încăerătura fû gata, căci Fiulul oii îi răspunse:

— De gîndesci, că-l vei pute strîmba, hai, apucă-te, că nu mă ferece!

Și se apucară la trîntă mai altcum decât doi urși, și se svîrgoliră, și se înieptară, și se trudiră de curgeau sudorile de pe ei ca bobul, dar' nu era chip să se învingă. În cele din urmă tot îl învinse Fiulul oii pe urieș, apoi îi dîse: — Acum ce vrei? să te omor, ori să ne prindem frați de cruce?

Ear' urieșul Strîmbă-lemne dîse: „Să ne prindem frați de cruce“. Și au jurat dar' pe crucea paloșului și s'au prins frați de cruce.

După aceea s'au dus la pârâu să bea apă, dar' nu putură be, căci apa era turbure. Și se luară tot pe pârâu în sus, până unde vor afla apă limpede să poată be; dar' de unde să afle? că din ce mergeau mai sus, tot de mai turbure apă dedeau. S'au dus până la izvor. Adevă acolo

un urieș tot lua câte o stîncă în palme, o măcina între degete cum sfărmi mămăliga la puii cei de gîină și o arunca în pârâu, de tot îl turbura.

— Ce sfărmi tu pietrile și turburi apa cu ele? — întrebă Fiulul oii.

— Le sfărîm, că așa îmi place; dar' să vezi tu cum aș sfărîma pe Fiulul oii să dau de el, că eu sînt Sfarmă-peatră.

— Așa?! atunci hai și cearcă a mă sfărîma, că eu sînt Fiulul oii!

Și se apucară voinicii la luptă, și se svîrgoliră până curgeau sudorile vale pe fețele lor, dar' nici unul nu se putu învinge. Când era mai pe la sfințitul soarelui, trîntesce Fiulul oii pe Sfarmă-peatră, dar' îl trîntesce cum e data, de s'a clătît pămîntul sub el; apoi îl întrebă: „Acum, Sfarmă-peatră, vrei să te omor, ori vrei să ne prindem frați de cruce?“

— Ba vreau să ne prindem frați de cruce!

Și jurară pe crucea paloșului, că vor fi frați până la moarte. Apoi merseră mai departe toți trei: Fiulul oii, Strîmbă-lemne și Sfarmă-peatră.

Mergînd ei tot pe munte în sus, numai ce vîd, că dela o vreme nu se mai pot ține în picioare, că muntele se clătia sub ei ca-și-cînd ar fi călcat pe un sloi de ghiață, care se afundă în apă sub picioarele celui ce calcă pe el.

— Oare ce va mai fi și aici? — își dîse Fiulul oii. Adevă vîd un om, care era cu un picior

pe un munte și cu celalalt pe alt munte și spre care parte se pleca, într'aceea parte se plecau și munții sub picioarele lui.

— Dar' ce ai tu, de scuturi munții, nu-i poți lăsa în pace? — dîse Fiulul oii.

— Ha, răspunse urieșul, să vezi tu, pe fiul oii cum l-aș scutura, numai să dau de el!

— Dacă dîci, ean' cearcă, că par'că eu sînt!

Și se pun amîndoi voinicii la luptă, și se trudesce, și se svîrgolesc, dar' nu era chip să se poată trînti unul pe altul. Dar' în urma urmelor făcu Fiulul oii — hurdup! de pămînt cu Scutură-munți, și-i dîse: „Ce-ți alegi: să te omor ori să ne prindem frați de cruce?“

— Ba să ne prindem frați de cruce, — răspunse Scutură-munți.

Și se ridicară de jos și jurară pe crucea paloșului, apoi plecară de acolo patru inși: Fiulul oii, Strîmbă-lemne, Sfarmă-peatră și Scutură-munți. Să-i fi vîdut pe toți patru, te apucau frigurile și nu te mai lăsaus în veci!

Unde era codrul mai frumos, se pun ei și clădesc o casă, dar' casă colea cum e legea ca și casele bogaților, nu ca colibeile sărăntocilor. Apoi trei inși plecară la vînat, ear' Strîmbă-lemne rămase acasă să le gate mîncarea. Acesta săgetă și el numai decât un țap sălbatec și-l puse să se frigă, dar' când era mai fript, întră acolo omul cât cotul, cu barba cât schiopul, pe un șepure schiop că-

chiar în luptă cu Românii, în luptă cu celelalte popoare, în luptă cu întreaga monarhie, care de dragul Maghiarilor nu-și va înstrăina pe celelalte popoare.

Și tocmai de aceea principiul este absurd și revoluționar, căci el împinge spre un ideal, care nu se poate realiza, ci provoacă numai zadarnice sguduiri sociale.

Revistă politică.

Sibiu, 5 Ianuarie st. v.

Sâmbătă s'a început în dieta ungara desbaterea asupra bugetului de stat pe anul 1887, și e mai presus de ori-ce îndoială, că de astădată situația financiară a Ungariei va rămâne pentru vre-o câteva zile cel mai important și principal obiect al discuțiilor parlamentare. Contele Szapáry s'a exprimat încă în ședința de Vineri a comisiei financiare asupra operațiunilor de conversiune și a declarat, că afacerea nu stă nefavorabil și că executarea definitivă a conversiunii ar atrăna numai dela împregiurări și dela situația pieții de bani. Chiar aci zace buba și întrebarea e, când vor permite împregiurările, și anume împregiurările politice și economice executarea transacțiunii, și la această întrebare dl de Szapáry n'a răspuns, dar n'a dat nici pe departe expresiune măcar unei presupunerii. În general trebuie să prindă pe ori-cine mirarea, că contele Szapáry de un timp încoace e foarte rezervat în declarațiile sale. — Poate că asprele critici, ce desigur le va întâmpina în decursul desbaterii generale, îl vor scoate din rezerva de până acum. În timpul din urmă s'a vorbit dealtmintrelea mult atât despre retragerea lui, cât și despre retragerea contelui Széchenyi. În această privință scrie „Neue Freie Presse“ următoarele:

„Contele Szapáry e hotărât să rămână încă în funcțiune, în cel mai bun caz, până se vor fi terminat desbaterile bugetare. După desbaterile bugetare însă va demisiona la toată întemplantarea, dacă nu cumva în cialul de pe urmă s'ar satisfacă pretențiunilor sale, pentru ceea-ce în momentul de față sunt foarte puține prospecte.... E un secret public, că în decursul celor din urmă trei ani dl de Tisza a furtit portofoliul financelor de repetite-ori antecesorului său în ministerul de finance, și că contele Szapáry a primit de la dl Coloman de Széll a fost respinsă acest ofert din motive de fapte... Nu am voi să o luăm cu toată hotărârea, dar se vor face cercuri — dealtmintrelea bine cunoscute, că și în timpul din urmă a fost dl Coloman Széll recercat, însă cu același rezultat. Întreaga opinie publică a țării în tocmă ca și cercurile guvernamentale țin, că dl Coloman Széll e unicul ministru de finance posibil în Ungaria, dacă intențiunea contelui Szapáry, de a demisiona, se va realiza...”

În politica externă sunt evenimentele dilei respingerea septenatului și disolvarea „Reichstag“-ului german. Nici

septenat nici „Reichstag“, — și acum toate partidele din Germania vor avea să se pregătească pentru noile alegeri, care s'au fixat pe 21 Februarie n.

„Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ anunță, că dela noul „Reichstag“ așteaptă patria mai mult sentiment și o înțelepciune mai patriotică, și așteaptă anume, ca acela să acoarde fără scrupul tot ceea-ce pretinde siguranța acestui imper. Toate elementele și partidele imperiale se pună acum umăr la umăr. „Die Post“ vorbește de o majoritate parlamentară sub conducerea welfică, de o năsuință spre extinderea puterii cu ori-ce preț, chiar dacă prin aceasta ar suferi imperul cea mai mare pagubă. „Kreuzzeitung“ provoacă direct, să se desființeze constituția. Are să se întemple ceea-ce trebuie să se întemple. Sau trebuie să se renunțe acum la întărirea armatei, sau apoi ea se va putea executa numai în contra legii. Această foaie așteaptă, ca guvernul să iese răspunderea pentru o dispoziție, care formal e ilegală și material inadmisibilă. În sfârșit „Kreuzzeitung“ provoacă pe partidele guvernamentale, să se unească, căci conservativii s'au gata, să le dea mâna. La un alt loc dăce același diar: Lucrurile necalculabile ar putea să joace un rol necalculabil. Cade între ele o bombă oare-care din afară, atunci vadă domnia-lor, cum își vor mai ține la olaltă oamenii.

Cu privire la discursul de Marția trecută al principelui de Bismarck, observă „Nazional-Zeitung“: Dacă cancelarul imperului i-ar succeda se-și ducă în îndeplinire planurile, Franța ar rămâne mai izolată ca ori-când altădată. Cestiunea orientală se va rezolva fără Franța, și modul servil, cum scot oamenii de stat ai aceleia pentru Rusia castanele din foc, de sigur nu-i ridică prestigiul înaintea Europei.

După-cum se depeșează din Berlin, contele Petru Șuvaloff a conferit de repetite-ori cu Bismarck. E mai presus de ori-ce îndoială, că el are o misiune specială. Se crede, că prin el Bismarck se încearcă a promova mijlocirea sa între Petersburg și Viena.

Dieta Ungariei.

Desbaterile asupra bugetului.

Ședința de Sâmbătă, 15 Ianuarie n.

Președintele Toma Péchy deschide ședința casei deputaților la 10 oare înainte de amiază. La ordinea zilei e pus raportul comisiei financiare în afacerea bugetului pro 1887.

Referentul Alexandru Hegedüs: Bugetul anului 1887 trebuie judecat din trei puncte de vedere. Mai întâi trebuie examinat preliminarul cheltuelilor și al veniturilor, a doua trebuie cercetat bilanțul cheltuelilor ordinare și al celor extraordinare și a treia trebuie privită toată starea financiară din punct de vedere al acoperirii cheltuelilor. Din nici unul din aceste puncte de privire nu se poate numi preliminarul ca favorabil. Cheltuelile s'au sporit față cu cele ale anului trecut cu 8½ milioane. Interesele datoriei de

stat s'au urcat în urma agio-lui cu 3 milioane fl. Urcarea agio-lui ne-a însărcinat cu alte 8,700.000 fl. Motivele creșterii cheltuelilor, dăce referentul, că ar fi cheltuelile pentru armată, care bătute întreagă Europa, și care la noi s'au urcat în cei din urmă 10 ani cu 200 milioane franci. Un alt motiv e rezultatul celui curent minuat, care pretinde rezolvarea prin stat a tuturor problemelor grele. Noi nu căutăm atât vocațiunea, ci venim după oficiu. Noi nu tindem a exploata puterea noastră și puterea de asociațiune, noi mai mult pretindem dela stat.

Expunând mai pe larg cauzele deficitului, referentul vine apoi a constata, că bilanțul nostru s'a deteriorat. În ordinar deficitul face 4 milioane, în întreg bugetul 22 milioane, ear' dacă socotim și suma, ce e de lipsă a o împrumut pentru a acoperi trebuințele bugetului pe 1887, ese un deficit de 34 milioane. Comparând acest deficit cu cel al anului trecut, atunci primim o deteriorare a bilanțului de 8 milioane, și așa vedem o recitivă în regularea financelor noastre. În cei din urmă 12 ani s'au sporit veniturile noastre cu 108—110 milioane. Resultatele dărilor directe arată un spor de 25 milioane, ear' cele ale dărilor de consum un spor de 14 milioane în cei din urmă 12 ani.

Referentul arată apoi în cifre schimbarea proporțiunii între diferitele dări, resumând apoi toate, dăce:

Onorată casă! Dacă recunosc, că bilanțul financiar al întregii gospodării a statului s'a deteriorat, și că e de lipsă o mai mare precauțiune în a cheltui, precum e de lipsă și o mai mare încordare a puterilor pentru venituri, cred că în puține cuvinte, dar obiectiv și lămurit, am arătat atât problema care ni se impune, precum și starea în care ne aflăm. Nu voesc a zugrăvi nici prea luminos nici prea sombru. Să distingem puțin. Starea noastră financiară e hotărât rea. Enumerăm apoi ca contrabalansă pentru această hotărâtă afirmare multe înaintări și îmbunătățiri în calea ferată, în comerțul pe mare, în veniturile ce es din monopolul de tutun, în capitalul ce se strânge în casele de păstrare, și vine apoi la rezultatul, că nu trebuie sedusă națiunea în ceea-ce privește starea financiară, căci nu poate fi scopul nostru, ca națiunea să despereze, ea să fie numai conșcie de puterea ei și să aibă cunoștință reală despre inconvenientele ce se petrec. El recomandă primirea bugetului.

Ignătiu Helfy dăce, că sub stindardul ministrului-preșident a ajuns țeara acolo, încât ori se declară de insolventă, ori e jertfită unei apăsări de dare, care face aproape imposibilă ori-ce dezvoltare economică. După-ce spune cum s'au sporit deficitul dela ministrul Széll încoace, nu crede vorbitorul, că deficitul ar fi numai de 34 milioane, ci se va urca cu creditul supletor la 60 milioane. Față cu economia financiară a guvernului actual, un astfel de rezultat s'a putut prevedea cu oare-care siguranță matematică. E nemai pomenit, că guvernul numai acum în anul al 12-lea al activității sale făgăduiește cruțare. În urma acestor rezultate nu-i mai rămâne guvernului altă datorință, decât a se retrage. (Aprobări în stânga și stânga extremă.)

Vorbitorul dorește o executare mai aspră a dreptului parlamentar asupra bugetului, de

pildă cum e în Franța, mai ales însă în unde curtea de compturi a statului are de veto față cu toate cererile ministrului nance ce nu sunt preliminate în buget. Dăce dovedește cu cifre, că nu se poate exopera cruțare în nici un resort, face următorul p de rezoluție: După-ce bugetul pro 1887 nut de guvern înfățișează un chip atât de al stării financiare, încât acesta învoalvă îng serioase pentru viitorul cel mai recent; conșcând mai departe, că proiectul guvernului arată nici un mijloc și nici o cale, prin care putem scăpa de starea critică în care ne aflăm, rog pe onorata casă, ca să exprime, că nu poate primi bugetul statului pro 1887 drept basă desbaterii speciale.

Ferdinand Horánzsky: Asupra stării me voiu exprima cu o sinceritate și o critică fără nici o rezervă. (Aprobări în stânga și stânga extremă.) Aceasta e de lipsă și mai adaug, că noi avem drept și motiv de a ne exprima astfel, căci eu cred, că nici un guvern nu a abusat vre-odată astfel de încrederea și înțința poporului, nua prădat veniturile și averea țării în așa măsură ca guvernul actual. De 10—11 ani ne vorbește guvernul o îmbunătățire a stării financiare. Frumoașă bunătațire! 22 milioane deficit recunoscut, pe hârtie, alte 40 milioane deficit sfios, mănunchiu de credituri supletoare, folosirea unei părți însemnate din averea națională, dări urc până la extrem: această sumă se grupează anul al 11-lea al guvernului în tabloul: economiei statului regulată. Întru adevăr, pătrunător tabloul la care poate privi țeara până a se sătura; poate că în sfârșit ea va recunoaște, că cel puțin pe terenul acesta există o dreptate — greutățile și cifrele vorbesc — ear' eu adaug, că cu tot dreptul poate dăce omul, că epoca aceasta a fost epoca și sistemul minciunii. Un aspru cuvânt acesta. Dar' nu eu l-am inventat, l-a inventat însuși guvernul, care din an în an ne poartă cu minciuna urmărind tendența: un mic preliminar și un mare deficit.

Arătând apoi cu cifre cum din an în an dela 1879 încoace, deficitul s'a sporit dăce, că dacă s'ar fi înlăturat sistemul „Trinkgeld“-elor politice, căci altcum el nu poate numi actualul guvern, atunci s'ar fi restabilit și echilibrul financiar. Apoi continuă vorbitorul în a arăta în cifre mizeria sistemului financiar de până acum, adauge la sfârșit diferiții factori, de unde rezultă, că datoria statului e de 1496 milioane fl.

Pre lungă aceasta mai vine datoria indirectă a statului, garanția intereselor căilor ferate, care socotindu-se cu 5%, face 166 milioane, apoi vine contribuția anuală de 30 milioane, de lipsă în urma transacției cu Austria, socotindu-se și aceasta cu 5%, face 606 milioane fl. De aici vedem, că datoria statului ungar cu sfârșitul anului 1885 e de 2270 milioane fl., la care sumă nu s'a adaus datoria de bancă cu 180 milioane și 312 milioane în notă de stat, ce, dacă le adaugem, ar da suma de 2762 milioane ca datorie a statului ungar. Interesele anuale ce le plătesce Ungaria pentru datoriile sale sunt rotund 128,000.000 fl. Arătând mai departe cât de puține procente aduc investițiunile față cu capitalul ce l-au consumat, spunând, că un ajutor grabnic e de lipsă pentru a

lare, cu căpștru de chitoare, răzimându-se într'un paiu de seacă.

— Bună vremea, voinice!

— Să trăiesci cu bine, nimuricule! Încă așa schidoală nu mi-s'a dat în cale, ce cauți pe aci?

— D'apoi, voinice, sunt un drumar năcăjit și mi-a venit la nas bunul miros dela friptura ta și m'am abătut să-mi dai și mie o leacă, că sunt flămând și ostenit; nu-mi trebuie mult, eacă numai două-nouă bucături, că eu dacă mă satur odată, apoi puțin îmi mai trebuie!

Strîmbă-lemne, cugetând că nimuricul acela nici coada țapului nu e în stare s'o mănânce toată, îi dăse: „Măncă, fătul meu, iați, să vedă cât poți mânca!”

Și se puse buturuga lungă friptură și cât bați în palmi o mână cu oase cu tot, apoi în loc de bogdaproști, încă prinse a ride pe Strîmbă-lemne: „Dar' numai cu atâta mănăcare așteptai tu pe 3 mănăcări, și cu tine 4, dacă nici mie nu-mi fu de ajuns?”

Strîmbă-lemne, vădându-se rușinat de nimuricul acela, dă să pună mâna pe el, numai o împinsătură se-i de; dar' nu avu vreme, că nimuricul îl împinse pe el, de cădu sub vatră ca un pătregai.

— Asta e mulțumita, își gândi Strîmbă-lemne; fă bine și așteaptă rău; apoi, măcar de te-ar arde o zămă bună, dar' o zămă de raci... omul cât cotul; hm!..

Dar' nu era vreme de perdat, că soarele era pe la ojină; iute luă arcul și hai să veneze alt-ceva de cină pentru ortaci. Și venează el o drăguță de căprioară, și o belesce iute, focul era bun și prinde a o frige în pripă mare se fie gata pe când i-or veni ortacii. Dar' ei sosesc deodată cu seara și carnea nu era chiar bine friptă. Ei îl întrebară cum e de rînd de întârzie atât de tare? Doară vînatul e bătrîn, ori numai cu greu a dat de el?

— Ba nu e bătrîn tare, dar' am umblat mult până am dat de un berbecu cu lână de aur de l'am săgetat și l'am pus să se frigă.

Lui adevărat era rușine să spună, că chiar un nimuric ca omul cât cotul i-a mănăcat friptura cea dintâi, ba i-a dat și o isbită.

A doua îi a rămas acasă Sfarmă-peatră, și a pățit și el tot ca și Strîmbă-lemne.

A treia îi a rămas Scutură-munți, și nici el nu a pățit-o mai bine decât cei doi.

Mai în urmă a rămas gazdă acasă Fiul oii. El săgetă numai decât o ciută frumoasă, o belă, și o puse să se frigă. Când era friptura mai bună, numai ce nimeresce la el omul cât schiopul, cu barba cât cotul și se rugă se-i de; și lui o leacă. Fiul oii luă un ciolănaș și-l tot amăgi, până odată își încheștă degetele în barba lui și luându-și toporul, hai cu el la un fag, care era mai mare. Acolo a făcut o crepătură în fag și i-a băgat barba în ea, după aceea a scos toporul.

Nu trecu mult și-i veniră ortacii dela vînat. „No, da gata-i mănăcarea?” — îl întrebară.

Gata, le răspuse Fiul oii, haidați să mănăcăm și apoi să vă arăt pielea berbecului; am acățat-o într'un fag să se ușce. Și mănăcăr ei toți patru, apoi merseră afară să le arate Fiul oii pielea berbecului. Dar' ce se vede? — fagul, în care împlântase Fiul oii barba lui omul cât schiopul, cu barba cât cotul nu era nicăiri, numai o brazdă se vedea pe unde a tărât acela fagul după el. Și se luară toți patru să vadă, unde-i va duce brazda aceea? unde a mers omul cât schiopul, cu barba cât cotul?

Multe zile s'or fi dus ei tot pe brazda aceea, dar' de omul cât schiopul, cu barba cât cotul nu au mai dat; până odată dau de o gaură mare, unde intra și urma fagului. Acolo era buricul pământului, pe acolo intrase omul cât schiopul, cu barba cât cotul, de frica lui Fiul oii.

— Care vreți să mergeți pe ceea lume după el? — întreabă Fiul oii.

Dar' nici unul din ortacii nu se imbia să între. Atunci dăse Fiul oii: „Măi duce dar' eu, și unde-l ajung acolo-l omor, de ce a făcut de rușine pe prietenii mei!”

Și-și făcu un leagăn și ortacii îl sloboziră cu nisee funii de tei înăuntru, ear' după-ce simțiră că Fiul oii a ajuns pe ceea lume și s'a scoborit din leagăn, traseră leagănul afară, ca să nu mai poată eș de acolo și o tuliră la fugă trei în

trei părți: unul se mai scutură munții, altul se mai sfarme peatră și al treilea se mai strîmbe lemne; dar' nu mai voia a da față cu Fiul oii, că bag-seamă se cam temeau de el.

După-ce ajunse Fiul oii pe ceea lume, ear' vădu urma fagului și merse tot pe ea până nimeri la o casă de aramă, unde intră înăuntru și vădu o fată de aramă torcînd într'un caer de aramă:

— Bună ziua, drăguță!

— Mulțam d-tale, ședii la noi!

— Că n'oiu șed, dar' am venit să te rog să-mi spui n'ai văduț pe omul cât schiopul, cu barba cât cotul trecînd pe aci.

— Ba l'am văduț; numai mai nainte trecea pe aici trăgînd un fag mare după el, în care îi era împlîntată barba, și tot borborosia din gură: „Numai Fiul oii de tu m'ar ajunge până ajung la crîngul pământului să-l învîrt odată să surup lumea, că de nu, eu nu am pace!” „Doară tu ești Fiul oii?” întreabă fata.

— Eu!

— No fii bun grăbesce de-l ajunge, că de nu, toți ne prăpădim, cum ajunge la crîngul pământului.

Și se duse Fiul oii, dar' se duse repede, până-ce ajunse la o casă de argint, în care era o fată de argint și torcea dintr'un caer de argint. El intră înăuntru, dar' după-ce aceasta îi spuse ca și fata cea de aramă, el merse mai departe.

se scapa fara de crisa, face in sfirsit propunerea: 1. Bgdetul pre 1887 asternut de guvern a u-l primi de basă a desbarării speciale; 2. a desaproba politica nanciar a actualului guvern.

Cronica.

Din casa sfințelor srbători de mănăstire și poimăne numărul proximal „Tribunei” va apăre numai Joi seara.

Numiri. Conciptul ministerial din ministerul de justiție Iuliu Rickert, a fost numit secretar în același minister. Vice-notarul Arpad Farkas a fost numit sub-jude în Ilia.

Demisionare. Consilierul de secțiune în ministerul de culte Dr. Iuliu Forster, rămânându-i titlul și caracterul unui consilier ministerial, a fost suspendat la propria cerere din oficiu său.

Transferare. Sub-judele din Boroșineu Petru Hăgel a fost transferat în aceeași calitate la Arad.

Ministrul român Sturdza a sosit Sâmbătă seara în Budapesta, pentru a petrece acolo o zi, precum cetim în „Pester Lloyd”.

Ministrul plenipotențiar austro-ungar din București. „Pol. Coresp.” confirmă, că ministrul plenipotențiar austro-ungar bar. de Mayr va prezenta în curând literile de recomandare. Despre succesorul său încă nu se știe nimic.

Avis. Corpul învățătoresc dela școala normală gr-or. din Seliște, are onoare a Vă invita la „Serata literară” împreună cu joc, ce se va ține Duminică în 11 Ianuarie 1887 st. v. în „edificiul școlii”. Începutul la 7 oare seara. Prețul intrării de familie 1 fl., de persoană 50 cr. Program: 1. „Cuvânt de deschidere”, rostit de M. Stoica, inv. și dir. 2. „Eată ziua triumfală”, executată de elevii școlii. 3. „Dragoș”, poezie de V. Alexandri, declamată de Aron Gogonea, inv. 4. „Zorile frumoase”, executată de elevii școlii. 5. „Sergentul”, poezie de V. Alexandri, declamată de o elevă. 6. „Cum de nici familia nici școala nu corespund educației”, de N. Neamtu, inv. 7. „Stroe Plopan”, poezie de V. Alexandri, declamată de o elevă. 8. „O cântare solo”, executată de R. Mircea, inv. 9. „Condamnarea strugurelui”, din „Povestea Vorbei” de A. Pan, declamată de D. Lăpădat, inv. 10. „Păstorul”, executată de elevii școlii. 11. „Sentinela română”, poezie de V. Alexandri, declamată de R. Mircea, inv. 12. „Tricolorul”, executat de elevii școlii. Venitul curat e destinat, jumătate în folosul înființării școlii de fete, și cealaltă jumătate în folosul bibliotecii școlare. Oferte marionete se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale publică.

O bandă de hoți internațională. Dacă nu înșeală semnele, apoi a dat poliția din Budapesta de urma unei bande de hoți, ai cărei membri s'fi înscenatorii diferitelor spargerii și hoții din provincie. Doi din membrii acestei bande s'nt arestați în Budapesta.

Sf. Sinod al României va fi convocat în sesiune extraordinară, chiar în luna aceasta. Între alte chestiuni urgente, pentru care se face această convocare, Sf. Sinod se va ocupa cu alegerea unui director la tipografia cărților bisericești, a unui redactor-șef la jurnalul „Biserica-ortodoxă” și cu recomandarea unui profesor la catedra rămasă vacantă la facultatea de teologie.

Înmormântarea osemintelor Metropolitului Veniamin Kostaki s'a făcut în ziua de 31 Decembrie v. în noul local al Metropolei

pană-ce ajunge la o casă de aur, în care află o fată de aur, torcând dintr'un caer de aur.

— Bună ziua, draguță!

— Mulțam d-tale, voinice, dar' ce vânt te poartă pe aici?

— Am venit tot pe urma lui omul cât schiopul, cu barba cât cotul; nu-mi vei sci spune unde se află, că chiar aci 'i-am pierdut urma?

— Doară d-ta ești Fiul oii?

— Eu!

— Bine că te-a adus D-șeu, că numai acum trecea pe aci tot vâetându-se, că numai de nu 'l-ar ajunge Fiul oii până va ajunge la crângul pământului, că așa îl scutură odată, de prăbușese lumea. Ca să poată merge mai cu spor, a vădut că eu ard cuptorul să fac pită și a băgat fagul acolo să ardă chiar și cu barbă cu tot, numai el să poată scăpa viu; acum e la cuptorul meu cel cocător, își arde fagul din barbă.

Și plecă Fiul oii, și într-o clipă fu acolo și îl lovi cu murea toporului în frunte, se o broască, apoi îl băgă în cuptor și-l se făcu praf și cenușă, ear' cu fata se cunună, și de n'au murit, și

greche, 20/12 1886.

I. Pop Reteganul.

din Iași. I. P. S. Metropolitul Moldovei, asistat de un număr cler, a oficiat un serviciu divin. Un public număr os a asistat la înmormântarea osemintelor vechiului Metropolit Veniamin.

Societatea „Dritta” din București. Cetim în „Cooperatorul Român” din București: „Duminică, în 4 Ianuarie v. se va ține o mare întrunire de societari, spre a alege un comitet definitiv. Avem toată speranță, că de astă-dată scopul lor va isbui și vor pune un frâu fostului comitet, care s'a abătut dela calea ce trebuia să urmărească. Această societate, compusă din Albanezi, a dorit la întemeierea ei și a contribuit cu bani mulți, ca să tipărească un alfabet al limbii lor cu caractere latine, după permisiunea ce le-a acordat prin firman M. S. Sultanul; însă strecurându-se în această societate Greci stabiliți în București, aceștia nu numai le-au pus pedeci de tot felul spre a nimici scopul lor, dar' încă au căutat și caută să desființeze totul, stîrpind astfel germenul de naționalizare al elementului albanez. La această întrunire vor participa mai mulți bărbați eminenți, dintre cari și câțiva din Academia noastră, cari v'ed cu plăcere dezvoltarea spiritului de asociațiune nu numai la noi, dar' și la alte popoare sefătoare în țara noastră. Cine nu știe, că Albanezii s'nt un popor de rasă latină, inteligent, muncitor și răboinic, care aduce mari servicii Sublimei Porți. Drept resplata acestor servicii, se vede, M. S. Sultanul le-a acordat dreptul de a ave un alfabet cu caractere grafice latine, ear' nu grece. Cine nu știe de asemenea, că societatea greacă anume „Sylogi” susținea, că Albanezii s'nt Greci și ca atari trebuie să învețe în limba grecească întru buințând caracterele lor grafice. Într-o asemenea luptă se află ați Albanezii cu Grecii. Cei dintău voesc caracterele limbii lor etnice, ear' cei de al doilea le impun prin usurpațiune pe ale lor, precum făcuseră și la noi din timpul Fanarioților. Societatea „Dritta” este dar' rivala societății „Sylogi”. Vedem-vom, care din amândouă vor triumfa. În ori-ce cas Români s'nt datori să ocrotească avântul Albanezilor, căci cauza lor este dreaptă și sfântă. Cât pentru noi dorim, ca societatea „Dritta” să isbutească în reformarea ei pe baza aspirațiilor sale etnice și fi urăm pe această cale deplin succes.”

Pregătiri de războin muntene-grene. „Pol. Corr.” primesc știrea următoare: În Muntenegru se desvolă de un timp încoace o activitate militară foarte viuă pe toate terenele. Cele 34 tunuri, sistemul Krupp, comandate de curând au sosit acolo, ear' împărțirea pusculor nouă s'a s'vșit deja. S'au comandat 5 milioane de patroni pentru puscile cele nouă. Exercițiul artileriei se urmărește cu o febrilă grabă. Schimbarea organizației armatei muntene-grene după sistemul modern se proiectează.

Rusia neîmpăcată. „Noworossiski Telegraf” află, că s'a interzis prin un decret împărătesc tuturor soldaților rusești purtarea decorațiilor bulgare.

Cercul Sidoli din București, clădit numai de curând, a fost distrus prin foc. Reprezentațiile aveau să înceapă cât mai curând. Perdere de om n'a fost. E de observat, că acest circ, fiind stabil, a fost o construcție mai solidă.

Cuvântări funebreale

ținute la

înmormântarea lui Constantin Popasu în Brașov.

De advocat Nicolae Strevoiu:

Prea stimați și jalnici ascultători!

O tristă întâmplare ne-a adunat împrejurul acestui sicriu.

Un cetățean și conațional al nostru, un tată de familie iubitor și iubit a dispărut dintre noi trecând la cele eterne.

Dar' oare numai atâtă, adică numai o întâmplare de toate dăile, să fie cauza durerii ce se manifestează astăzi într'un mod atât de general și de profund? Nu, Domnilor, repositul n'a fost un om de toate dăile. Reposatul a trebuit să reprezinte în viață interese cu mult mai generale și mai însemnate și să fie legat cu conațenii și conaționali sei prin legături cu mult mai întinse și mai strânse, pentru-ca să ne putem explica durerea generală și profundă, ce ne cauzează despărțirea lui de noi.

Sânt, Domnilor, oameni, cari prin genialitatea lor, prin ideile lor mari pun cu mare svon o lume întreagă în mișcare, toată lumea îi adoară ca pe nisce mari bărbați.

Cu toate acestea, dacă providența ar fi lăsat în lume numai oameni geniali, fiți siguri, Domnilor, că ideile lor cele mari ar aduce puțin folos omenirii, fiindcă nu ar fi cine să le pună în lucrare.

Dar' providența atot înțeleaptă a îngrijit, ca să nu existe numai genii, ci și alt soi de oameni, cari înarmați cu simț de datorință, bună-voință și cu stăruință să se retragă din larma lumii în liniștea atelierului lor și acolo în liniște și fără mult svon să lucre, pentru-ca ideile cele mari, puse în curs de capetele geniale, să devină într'adevăr folositoare pentru omenire și așa organismul societății omenesci să funcționeze în regulă.

Acestor lucrători neobosiți datoresce societatea omenască ordinea și bunățatea sa.

Aceste albine lucrătoare ale neamului omenesc nu merită mai puțin decât oamenii de geniu, stima noastră, recunoștința noastră.

Ba merită acest soi de oameni folositori recunoștința și stima societății omenesci, cu atât mai mult, cu cât ei la locul, ce-l ocupă în societate, își împlinesc mai conștient datoria lor.

Dacă de cineva s'a putut și se poate dice, că în viață și-a împlinit datoria, apoi cu drept cuvânt se poate dice, că profund regretatul nostru reposit, în viața sa în genere, ear' în special ca președinte al eforiei noastre școlare și-a împlinit datoria cu toată conșciențiozitatea.

Trei recerințe s'nt, cari înlesnesc omului împlinirea conșciențioasă a datoriei sale.

1. Posibilitatea dată de împrejurări.

2. Capabilitatea internă individuală a respectivului.

3. Voința, sau după-cum se dice cu un cuvânt vulgar, tragerea inimii, zelul.

1. Reposatul după strădălnica muncă de aproape o jumătate de secol petrecut mai mult în România, creșd a-și fi asigurat existența familiei sale, s'a retras din negoț și s'a întors în sânul familiei la Brașov.

Devenind tot pe acel timp scaunul de președinte al eforiei vacant înainte cu 11 ani, frunții nostri, cari cunoscneau bunele calități și viul simț al repositului pentru institutele noastre, 'l-au ragat să primească acel post de onoare.

Nu voia repositul să primească locul de onoare, fiindcă era modest ca toți oamenii de preț intern, el dicea, că povara și responsabilitatea cea mare împreună cu acest post ar trece preste puterile sale.

Nu după multă stăruință s'a înduplecat a primi acel loc plin de responsabilitate, dar' și atunci numai pre lângă condițiunea, ca el să provadă fără nici o recompensă această funcțiune, împreună până atunci cu un salariu anual.

Primind însă odată această misiune însemnată, repositul și-a dedicat tot timpul, toată activitatea sa spre binele institutelor concredute îngrijirii sale.

Și într'adevăr, Domnilor, repositul după situațiunea sa, o putea face, fiindcă împrejurările 'l-au ajutat foarte mult în împlinirea misiunii sale.

2. Dar' câți oameni nu s'nt, cari dispun de timp, pentru-ca toată activitatea lor să o dedice spre un anumit scop și cu toate acestea, cu greu își vor împlini datorința cu sumpătate, de le va lipsi — capabilitatea. Nu se poate dice, că repositul ar fi avut nu știu ce științe înalte academice, dar' el absolvase cea mai bună școală, școala vieții. În această școală și-a câștigat repositul o știință prea prețioasă, filosofia vieții, cea filosofă practică, care nu părăsește pe om nici în cele mai grave situațiuni, și care constituie ceea-ce noi numim mintea sănătoasă. Această minte sănătoasă, ce caracterizează pe fericitul în Domnul, în situațiuni foarte grave, a avut cele mai bune fructe pentru institutele noastre.

3. Dar' poate ave cineva și posibilitatea și capabilitatea și totuși nu-și va împlini datoria, dacă nu-și va asocia a treia, și cea mai momentoasă recerință: Bunăvoința sau tragerea inimii, zelul. Această recerință, Domnilor, este aceea de a caracteriza pe repositul, în mai mare măsură, și care îi dă cel mai mare drept la recunoștința și adorațiunea noastră, și care constituie adevăratele sale merite.

Nu cred că dînsul a îngrijit de casa și averea sa mai mult, decât de edificiul școlar, de averea școalelor, ba, după experiența mea proprie, aș pute constata cu mâna pe suflet, că de multe-ori, foarte de multe-ori, repositul punea interesele școlii mai pre sus de interesele sale private.

Econom în administrațiune până la exces, era cu totul liberal când era vorba de progresul învățămîntului în institutele noastre.

Nu se mulțumia repositul cu aceea, ca aceste institute în prezent să prospereze și să funcționeze în regulă, nu! preocupățiunea și activitatea lui mergea cu mult mai departe, voia să asigure viitorul acestor institute pentru toți vecii.

Spre scopul acesta din toate puterile sale se adopera să mărească și să asigure izvoarele de venit ale acestor institute, fiindcă convingerea lui era, că numai o bună și asigurată stare materială poate garanta existența și înflorirea acestor institute.

Se pare, că repositul vedea în institutele noastre școlare, înființate cu stăruință mult meritului, prea sântitului episcop Ioan Popasu, și ajutate de mai mulți membri ai acestei preasțimate familii, se pare, dice, că repositul vedea în aceste institute paladiul familiei sale, și că nu avea altă dorință mai ferbinte, decât ca acest paladiu să existe pentru etern, ca un vechiu, onorific monument al vredniciei acelora, cari 'l-au înființat.

Eată un nobil egoism ca motiv al unui mare zel în materie de interese publice culturale. Atăta zel, atăta rivnă a trebuit să și aibă rezultatele sale binefăcătoare, și cred că aceste rezultate în viitor se vor constata în mod și mai eclatant.

Eată, Domnilor, pentru-ce adînc regretatul și-a împlinit datoria cu multă sumpătate. În persoana lui cele trei condițiuni principale pentru această împlinire a datorinței, adică posibilitatea, capabilitatea, și zelul, din fericire pentru școalele noastre, au fost împreunate în cea mai frumoasă armonie. Aci zace cauza marilor merite ale repositului pentru institutele noastre de învățămînt imediat, ear' mediat pentru cultura noastră națională în genere.

Dar' aceste merite s'nt și cauza profunde și generalei noastre dureri.

În fața sicriului, ce cuprinde pe zeusul și mult meritul bărbat, ce s'a luat dela noi, fiecare dintre noi se întreabă cu îngrijire, unde vom afla noi pe omul, care se întrunească în mod așa de frumos recerințele, cari condiționează o exactă împlinire de datorie? Unde vom afla, întreabă îngrijit fiecare membru al eforiei, pe omul, căruia s'e-i putem concredre conducerea afa-

cerilor administrative școlare cu atăta liniște sufletească ca repositului președinte?

La aceste întrebări nu putem dice alta, decât: „a murit vrednicul președ. C. Popasu, D-șeu să protegă institutele noastre!”

Încă o binefacere a repositului merită atențiunea noastră.

Fericitul în Domnul, chiar murind, ne-a lăsat o moștenire prea prețioasă. Această moștenire este exemplul bun al unui bărbat, care, pus în serviciul celor mai înalte interese ale noastre, și-a împlinit datoria cu toată sumpătatea.

Nu mă îndoiesc, că acest exemplu își va manifesta binefăcătoreea sa influență asupra generațiilor viitoare, de aceea dice:

Memoria lui fie neperitoare!

(Va urma.)

Din public.)*

Mulțumită publică.

Reuniunea femeilor române din Sibiu se află plăcut îndemnată a-și exprima pe calea aceasta mulțumita următorilor domni, cari întru-niți fiind la o petrecere familiară au aflat a-și manifesta voia bună astfel, că au contribuit pentru scopurile Reuniunii, și anume:

Dl locotenent Simeon Blasiu afară de taxa de membru ajutător de 2 fl., încă cu 7 fl., — în total deci cu 9 fl.; dl protosinel Nicanor Frateș și dl proprietar Alexandru Neagoe cu câte 2 fl. și în fine domnul ases. cons. Dr. Remus Roșca și dl oficial de bancă Cornel Aiser cu câte 1 fl.

Mulțumind acestor domni, Reuniunea își exprimă totodată dorința, ca acest exemplu să fie imitat la fiecare petrecere românească ținându-se chiar în oare de veselie cont de lipsele ce le avem.

Sibiu, în 11 Ianuarie 1887.

Maria Cosma,
presidentă.

V. Bologa,
secretar.

Mulțumită publică.

Domnul Petru Ionaș, arhivar consistorial în Oradea-mare în semn de aducere aminte de școala, pe care a condus-o în anii 1873/4 și 1874/5 adresă subscrisului cătră finea anului trecut următoarele:

„Trimit 20 exemplare din „Cartea I de ceter” de I. Popescu, pe seama elevilor lipsiți dar' diligenți în cercetarea școlii gr-or. din Banpotoc. Binevoesce a le distribui după buna chibzueală.”

Cărțile s'au primit și s'au distribuit conform intențiunii d-lui donator. Dee Dumneșu națiunii noastre mulți dascăli de acestia. Suverenia d-lui Ionaș este încă viuă în inimile Banpotocenilor; ear' elevii d-sale, care toți știu carte, astăzi se căsătoresc mereu.

Primească dl Ionaș cordiala noastră mulțumită pe calea aceasta.

Banpotoc, 2/14 Ianuarie 1887.

Alexandru Vlad,
învățător.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 17 Ianuarie n. Casa deputaților. Desbatere asupra budgetului. Dep. Hermann atacă guvernul, care la ocuparea posturilor nu ia în considerație chemarea sau cunoștințele speciale, ci serviciile de cortez. Oratorul discută situația generală a Europei și dice, că pacea atîrnă numai dela toanele Țarului. (Președintele cheamă pe oratorul la ordine.) Andreánszky așterne un proiect de rezoluțiune pentru prezentarea cât mai grabnică a unei legi de impozite pe comerțul dela bursă. Prileszky (liberal) pledează pentru conversiunea datoriei de stat, pentru urcarea dărilor indirecte spre eliminarea deficitului; răscumpărarea dreptului de cărmărit și impledarea contrabandei de tutun încă vor ameliora situația financiară. (Aplause.) Ministrul de finance ia cuvântul.

Ministrul României Sturdza a conferat ieri cu ministrul-president Tisza în privința regulării granițelor dintre Ungaria și România. Comisiunea mixtă e ocupată acum cu fixarea granițelor pe baza tractatelor mai vechi și a schițelor de teren luate la fața locului. Apoi se vor așterne proiectele de lege respective ambelor parlamente din Budapesta și București. După-ce a conferat și cu ministrul de comerț, Sturdza a plecat la București.

Berlin, 17 Ianuarie n. Landtag-ul prusian. Propunerea făcută în casa de sus pentru o adresă cătră Împăratul Wilhelm, regretă respingerea septenatului din partea „Reichstag”-ului și asigură, că poporul Prusiei e gata de a aduce ori-ce jertfă, spre a susține armata pe durată într'o stare necesară pentru siguranța patriei.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Tergul de rimatori în Steinbruch. În 15 Ian. n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 39.— cr. până 40.— cr. unguresci grei, tineri 40.— cr. până 40.1/2 cr., de mijloc 40.1/2 cr. până 41.1/2 cr., ușori 41.— cr. până 41.1/2 cr. marfă țărănească, grea 39.— cr. până 40.— cr., de mijloc 39.— cr. până 39.1/2 cr., ușoară 38.— cr. până 39.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 39.— cr. până 39.1/2 cr., transito de mijloc 39.— cr. până 40.— cr., transito ușori 38.— cr. până 39.— cr., în grășăți cu ghindă 28.— cr. până 34.— cr. per 4% cumpeniți la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta

dela 14 Ianuarie st. n.
Grâu (din Banat): 72—78 Kilo fl. — până —
74—79 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.65 până 9.—, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.60 până 8.95, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.65 până 9.05, (de Bacskă) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.70 până 9.05, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. — până —, 74—79 Kilo fl. 8.55 până 8.90.
Săcara (ungurescă) 70—72 Kilo fl. 6.40 până 6.60. (Ord nutret): 60—62 Kilo fl. 6.50 până 7.80; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 7.20 până 10.—.
Ovăs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.20 până 6.40.
Cucuruz (de Banat): dela fl. 6.05 până 6.10; de alt soi fl. 6.— până 6.05.
Rapița fl. 9.25 până 9.75; de Banat fl. 8.25 până 9.—.

Bursa de Budapesta

din 15 Ianuarie st. n. 1887.
Renta de aur ung. 6% 102.45
" " hârtie " 4% 92.40
" " hârtie " 5% 149.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 99.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 125.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 117.50
Bonuri rurale ung. 104.25
" " cu cl. de sortare 104.25
" " bănățene-timșene 103.75
" " cu cl. de sortare 103.75
" " transilvane 103.75
" " croato-slavone 105.—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin 99.50
Împrumut cu premiu ung. 120.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 81.50
Renta de hârtie austriacă 82.50
" " argint austriacă 112.50
" " aur austriacă 137.—
Losurile austr. din 1860 875.—
Acțiunile băncii austro-ungare 300.25
" " de credit ung. 290.—
" " " " austr. 102.—
Argintul 5.91
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina” 9.97
Galbeni împărătești 61.90
Napoleon-d'ori 126.70
Mărci 100 imp. germane
Londra 10 Livres sterlingi

Bursa de Viena

din 15 Ianuarie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6% 102.15
" " hârtie " 4% 92.15
" " hârtie " 5% 150.—
Împrumutul căilor ferate ung. 99.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 116.—
Bonuri rurale ung. 104.70
" " cu cl. de sortare 104.—
" " bănățene-timșene 104.—
" " cu cl. de sortare 104.—
" " transilvane 104.—
" " croato-slavone 104.—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin 99.70
Împrumut cu premiu ung. 121.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 81.50
Renta de hârtie austriacă 82.25
Renta de aur austriacă 112.90
Losuri austr. din 1860 137.70
Acțiunile băncii austro-ungare 874.—
" " de credit ung. 298.76
" " " " austr. 300.30
Argintul 5.96
Galbeni împărătești 9.98
Napoleon-d'ori 61.90
Mărci 100 imp. germane 126.50
Londra 10 Livres sterlingi

Cursul pieței din Sibiu

din 15 Ianuarie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română Cump. 8.35 vând. 8.40
Lire turcesci " 11.15 " 11.25
Imperiali " 10.15 " 10.25
Ruble rusești " 1.16 " 1.17

Bursa de București.

Cota oficială dela 15 Ianuarie st. n. 1886.

Renta amort. (5%) Cump. 92.— vând. 93.—
Rur. conv. (6%) " 86.1/4 " 87.—
Act. de asig. Dacia-Rom. " 265.— " 268.—
Banca națională a României " 1020.— " 1003.—
Împr. oraș. București " 35.— " 36.—
Act. de asig. Națională " — " —
Credit mob. rom. " — " —
Scrisuri fonciare urbane (5%) " 101.1/2 " 102.1/2
Schimb 3 luni " 25 13/4 " —
Societ. const. " 104.— " —
Aur " 17 1/4 " 17.3/4

În ciuda

vremurilor vecinice rele [361] 8
dau 10 scumpeturi
mai pe nimic, numai pe 2 florin;
cine nu-ți are, se facă datorii,
se-și cumpere minunea de marfă,
câci în adevăr se plătesce.

Toate 10 obiecte prețioase,
o bucată având singur o valoare mai mare,
decât costă toate la oaltă, între ele un
orologiu mergând punctuos,

costă la oaltă numai 2 fl.

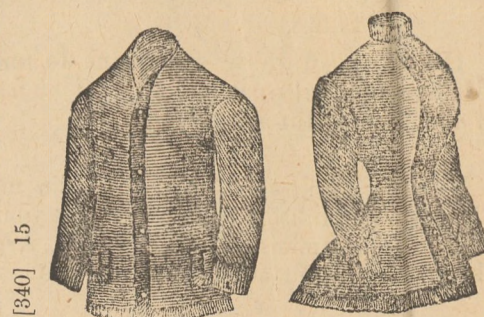
- 1 orologiu de bronză mergând punctuos, exact, regulat, cu garanție.
- 1 port-țigărie de spumă sculptat și cu chihlibar.
- 1 port-foliu de țigări cu împletitură pătrată artificioasă.
- 1 port-chibrite vecinic de buzunar de gumă tare, de soiul cel mai fin.
- 1 cravată fină de mătase sau atlas veritabil.
- 1 dragălaș ac de cravată potrivit, cu pietre.
- 1 creion fin de nickel cu peană, plumb și gumă de ras.
- 1 dragălaș briciag cu scobitoare și linguriță de ureche.
- 1 inel, cu diferite pietre.
- 1 suvenir de Viena ca obiect de haz.

Comandă se execută prelungă rambursă de
Wiener Specialitäten-Lager „Fekete”,
Wien, Hundstürmerstrasse Nr. 18/3.

Umedeală, frig nu strică!

Numai fl. 1.85.

Pentru Domni! Pentru Doamne!

impermeabile, calduroase, durabile și
admirabil de ieftine sunt desfășurate, potri-
vitele mele

Jachete „civile”

de toamnă și iarnă, pentru domni, dame,
băieți și băiete, toate pentru unul și același
preț de numai fl. 1.85 pro bucată.

Aceste vestite jachete „civile” sunt
cea mai necesară îmbrăcăminte pentru toți
oamenii și se află în deposit în culoare sură,
brună, melée, drap, bordeaux, albastră și
neagră. — Cel-ce are o astfel de jachetă, e
mai bine scutit de frig, fiindcă aceste
se acomodează ori-cărei forme de trup,
sustin o egală temperatură a trupului
și sunt de o valoare neprețuită. Afară
de soiul mai sus numit a fl. 1.85 se mai
află în deposit pentru dame și soieri mai fine:

Din lână fină de zephir
numai fl. 2.85.

Lână brodată de zephir
numai fl. 4.—.

Drept măsură e destul a înșemna,
dacă jachetel se potfescă pentru staturi mari,
mijlocii ori mici.

Singurul loc de expediție cu rambursă numai
veritabil la

Iuliu Fekete, casă de expediție în Viena,
V., Hundstürmerstrasse 18/3.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren	Tren
mixt	accelerat	omnibus	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de	de
persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu	persecu
Viena	11.10	7.40			București		7.30			Viena	11.10	12.10			Teiuș	11.24	2.40			Copsa mică	2.02	3.55		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal		1.14			Budapesta	8.20	9.05			Alba-Iulia	12.19	3.59			Șeica mare	2.29	4.22		
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș		1.45			Szolnok	11.20	12.41			Vințul de jos	12.30	4.22			Loamneș	3.04	4.57		
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov		2.32			Arad	4.10	5.45			Șibot	1.01	4.51			Oena	3.30	5.23		
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28	Feldioara	4.16	7.47			Glogovaț	7.04	4.30	6.—		Orăștia	1.32	5.18			Sibiu	3.50	5.43		
Vărad-Velenceze		7.03	9.14	1.52	Apatia	5.02	8.24			Györök	7.22	4.43	6.13		Simeria (Piski)	2.31	6.15			Sibiu				
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Ágostonfalva	5.48	8.51			Pauliș	7.58	5.07	6.38		Deva	2.52	6.35			Oena	9.31	10.50		
Mező-Telegd			9.41	2.11	Homorod	6.15	9.14			Radna-Lipova	8.17	5.19	6.51		Branicica	3.23	7.02			Loamneș	10.20	11.39		
Rév		7.33	10.19	2.34	Hașfalău	7.06	9.51			Conop	8.36	5.41	7.10		Ilia	3.55	7.28			Șeica mare	10.48	12.07		
Bratca		8.54	11.38	3.18	Sighișoara	8.52	11.03			Soborșin		6.09	7.37		Gurasada	4.08	7.40			Copsa mică	11.11	12.30		
Bucia			12.16	3.41	Elisabetopol	9.31	11.26			Zam		6.28	7.55		Zam	4.44	8.11			Cucerdea				
Ciucia			12.54	4.01	Mediaș	10.16	12.—			Ilia		7.25	8.42		Soborșin	5.30	8.46			Cucerdea	3.32	10.20	3.25	
Huiedin		8.58	1.57	4.26	Copsa mică	10.57	12.29			Branicica		8.34	9.41		Radna-Lipova	9.06	10.27	5.58		Cheța	4.02	10.50	3.58	
Stana		9.28	3.11	5.08	Micăsasa	11.19	12.44			Deva		8.55	9.58		Pauliș	9.26	10.42	6.18		Ludoș	4.23	11.11	4.20	
Aghirș			3.40	5.27	Blaj	11.31	12.49			Györök		9.19	10.17		Györök	9.46	10.58	6.38		M.-Bogat	4.33	11.20	4.30	
Ghirbău			4.15	5.50	Crăciunel	11.52	1.05			Glogovaț		9.51	10.42		Arad	10.21	11.35	7.13		Cipen-Iernut	5.10	11.57	5.11	
Nădășel			4.36	6.02	Teiuș	12.31	1.34			Șibot		10.35	11.07		Szolnok	10.38	8.42	11.39	7.30	Kerel-Sz.-Pál	5.25	12.12	5.28	
Cluj		10.28	4.58	6.24	Aiud	12.48	1.46			Vințul de jos		11.11	11.37		Budapesta	9.17	12.31			Nireșteu	5.48	12.36	5.53	
Apahida			5.26	6.43	Vințul de sus	1.51	2.19			Alba-Iulia		11.43	12.—		Viena	2.32	5.12			Oșorheiu	6.07	12.55	6.13	
Chirș				6.43	Uioara	2.18	2.39			Teiuș		12.18	12.29							Reghinul-săs.	6.41	1.20		
Cucerdea				6.43	Cucerdea	2.48	3.01					12.36	12.46							Reghinul-săs.	8.40	3.22		
Uioara				6.43	Ghirș	2.56	3.08					1.29	1.41							Reghinul-săs.				
Vințul de sus				6.43	Apahida	3.14	3.22													Reghinul-săs.				
Aiud				6.43	Cluj	3.41	3.22													Reghinul-săs.				
Teiuș				6.43	Nădășel	3.41	3.22													Reghinul-săs.				
Crăciunel				6.43	Ghirbău	3.41	3.22													Reghinul-săs.				
Blaj				6.43	Aghirș	3.41	3.22													Reghinul-săs.				
Micăsasa				6.43	Stana	3.41	3.22													Reghinul-săs.				
Copsa mică				6.43	Huiedin	3.41	3.22													Reghinul-săs.				
Mediaș				6.43	Ciucia	3.41	3.22													Reghinul-săs.				
Elisabetopol				6.43	Bucia	3.41	3.22													Reghinul-săs.				
Sighișoara				6.43	Bratca	3.41	3.22													Reghinul-săs.				
Hașfalău				6.43	Rév	3.41	3.22													Reghinul-săs.				
Homorod				6.43	Mező-Telegd	3.41	3.22													Reghinul-săs.				
Ágostonfalva				6.43	Fugyi Vásárhely	3.41	3.22													Reghinul-săs.				
Apatia				6.43	Vărad-Velenceze	3.41	3.22													Reghinul-săs.				
Feldioara				6.43	Oradea-mare	3.41	3.22													Reghinul-săs.				
Brașov				6.43	P. Ladány	3.41	3.22													Reghinul-săs.				
Timiș				6.43	Szolnok	3.41	3.22													Reghinul-săs.				
Predeal				6.43	Budapesta	3.41	3.22													Reghinul-săs.				
București				6.43	Viena	3.41	3.22													Reghinul-săs.				

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.